

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК НАПРЯМОК ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Матвієнко А.Т.

Предметом дослідження є сукупність теоретичних, методичних та практичних аспектів підвищення ефективності розвитку сільського зеленого туризму в сільській місцевості України.

Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методологічних положень та розробка науково-практичних рекомендацій, щодо підвищення ефективності розвитку сільського зеленого туризму в Україні.

Методологія проведення роботи. Методологічну основу дослідження становлять діалектичний метод пізнання й системний підхід до вивчення явищ і процесів становлення й розвитку сільського зеленого туризму в Україні.

Результати роботи. Обґрунтовано теоретико-методологічні аспекти формування економічних відносин у процесі становлення й розвитку сільського зеленого туризму в Україні. Проаналізовано стан сільського зеленого туризму та визначено основні проблеми й тенденції його розвитку в сучасних умовах господарювання, для ефективного функціонування у перспективі. Розглянуто Державну цільову програму розвитку українського села та зокрема зеленого туризму, на період до 2015 року. Обґрунтовано основні напрямки розв'язання проблеми зайнятості сільського населення в Україні.

Галузь застосування результатів: проведення наукових досліджень у сфері розвитку діяльності сільського господарства, з надання послуг сільського зеленого туризму, є одним з напрямків диверсифікації та збільшення доходів сільського населення та покращенням його життєвого рівня. Virішення проблем зайнятості, організаційно-економічних проблем, пов'язаних із відтворенням трудового потенціалу в аграрній сфері та формуванням нових напрямів виробництва й реалізації сільськогосподарської продукції.

Висновки: Розвиток сільського зеленого туризму позитивно впливає на вирішення соціально-економічних проблем села, передусім у напрямку розширення сфери зайнятості сільського населення. Сільський зелений туризм дає селянам додатковий дохід, розширює можливості зайнятості сільського господаря не тільки у виробничій сфері, але й у сфері обслуговування. При збільшенні числа відпочиваючих з'являється необхідність в задоволенні їх різноманітних потреб, а це, в свою чергу, стимулює розвиток сфери послуг: екскурсійних, зв'язку, торгівлі, служби побуту, відпочинково-розважальних та інших. Для подальшого розвитку сільського зеленого туризму потрібна державна підтримка, тобто систематизація правових норм для регулювання правовідносини в цій сфері.

***Ключові слова:** сільський зелений туризм, самозайнятість населення села, проблеми безробіття, розвиток відпочинку на селі, механізм правового регулювання, вдосконалення нормативно-правового забезпечення, державна підтримка сільського зеленого туризму.*

ЗЕЛЕНЬЙ ТУРИЗМ КАК НАПРАВЛЕНИЕ РЕШЕНИЯ ПРОБЛЕМЫ ЗАНЯТОСТИ СЕЛЬСКОГО НАСЕЛЕНИЯ В УКРАИНЕ

Матвиенко А.Т.

Предметом исследования является совокупность теоретических,

методических и практических аспектов повышения эффективности развития сельского зеленого туризма в сельской местности Украины.

Целью исследования является обоснование теоретико-методологических положений и разработка научно-практических рекомендаций, по повышению эффективности развития сельского зеленого туризма в Украине.

Методология проведения работы. Методологическое основание исследования составляют диалектический метод познания и системный подход к изучению явлений и процессов становления и развития сельского зеленого туризма в Украине.

Результаты работы. Обоснованы теоретико-методологические аспекты формирования экономических отношений в процессе становления и развития сельского зеленого туризма в Украине. Проанализировано состояние сельского зеленого туризма и определены основные проблемы и тенденции его развития в современных условиях хозяйствования, для эффективного функционирования в перспективе. Рассмотрено Государственную целевую программу развития украинского села и в частности зеленого туризма, на период до 2015 года. Обоснованы основные направления решения проблемы занятости сельского населения в Украине.

Область применения результатов: проведение научных исследований в сфере развития деятельности сельского хозяйства, по оказанию услуг сельского зеленого туризма, является одним из направлений диверсификации и увеличения доходов сельского населения и улучшение его жизненного уровня. Решения проблем занятости, организационно-экономических проблем, связанных с воспроизведением трудового потенциала в аграрной сфере и формированием новых направлений производства и реализации сельскохозяйственной продукции.

Выводы: Развитие сельского зеленого туризма положительно влияет на решение социально-экономических проблем села, прежде всего, в направлении расширения сферы занятости сельского населения. Сельский зеленый туризм дает крестьянам дополнительный доход, расширяет возможности занятости сельского хозяина не только в производственной сфере, но и в сфере обслуживания. При увеличении числа отдыхающих появляется необходимость в удовлетворении их разнообразных потребностей, а это, в свою очередь, стимулирует развитие сферы услуг: экскурсионных, связи, торговли, службы быта, развлекательных и других. Для дальнейшего развития сельского зеленого туризма нужна государственная поддержка, то есть систематизация правовых норм для регулирования правоотношения в этой сфере.

***Ключевые слова:** сельский зеленый туризм, самозанятость населения села, проблемы безработицы, развитие отдыха на селе, механизм правового регулирования, совершенствования нормативно-правового обеспечения, государственная поддержка сельского зеленого туризма.*

GREEN TOURISM AS THE DIRECTION OF EMPLOYMENT OF THE RURAL POPULATION IN UKRAINE

Matvienko A.T.

The subject of the investigation is a set of theoretical, methodological and practical aspects of improving the efficiency of rural green tourism in Ukraine.

The purpose of the research study of theoretical and methodological guidelines and development of scientific and practical recommendations to improve the effectiveness of Rural Green Tourism in Ukraine.

Methodology of work. Methodological basis of research form the dialectical method of cognition and systematic approach to study phenomena and processes of Rural Tourism Development in Ukraine.

Work results. Proving theoretical and methodological aspects of economic relations in making of Rural Green Tourism in Ukraine. It was analyzed the level of rural green tourism and defined the main problems and trends of the development in the contemporary economy for effective function in future. It was considered the State Target Program of the development of the Ukrainian village and eco-tourism in particular for the period till 2015. The basic directions of solving the problem of employment of the rural population in Ukraine were discussed.

The sphere of the usage of the results includes the scientific research in the field of agricultural activity, provides services to rural tourism that is one of the areas of diversification and of increasing incomes of the rural population, and improving the quality of life, the problems of employment, organizational and economic problems connected with reproduction of labor capacity in agriculture and the formation of new areas of production and marketing of agricultural products.

Conclusions: The development of rural green tourism has a positive impact on the socio-economic problems of a village, especially in the direction of expansion of rural employment. The green tourism provides farmers with extra income, expands employment opportunities of a farmer not only in manufacturing, but also in the sphere of public services. Under the circumstances of the increasing number of holidaymakers the necessity of the various demands appears, and it stimulates the development of services: sightseeing, communication, commerce, recreation and entertainment and others. For the further development of the rural green tourism government support is required, that is the systematization of judicial rules to regulate legal relations in this field.

Keywords: *rural green tourism, self-employed rural population, unemployment, development of recreation in the countryside, the mechanism of legal regulation, improving of the regulatory and legal providing, government support for green tourism.*

Постановка проблеми. Сьогодні в Україні проблеми соціально-економічних трансформацій, що відбуваються в аграрному секторі економіки, зумовлюють пошук нових нетрадиційних організаційно-правових форм зайнятості населення, спрямованих на забезпечення економічного зростання сільськогосподарського сектора та зменшення обсягів як відкритого, так і прихованого безробіття серед сільського населення.

Одним із пріоритетних шляхів розвитку села є активізація сільського населення до діяльності у невиробничій сфері сільського зеленого туризму.

Проте ринок сільського зеленого туризму в Україні й досі перебуває на стадії становлення, а кількість господарів, які працюють на цьому ринку і вже мають досвід обслуговування туристів, відносно незначна.

Актуальність. Пріоритетність розвитку сільського зеленого туризму в Україні зумовлюється нагальною необхідністю невідкладного розв'язання соціально-економічних проблем сучасного українського села.

За роки незалежності України в сільській місцевості спостерігається постійне зменшення населення, зростання безробіття, масова міграція. Майже 60% мешканців сільської місцевості перебувають за межею бідності. За таких умов селянин змушений шукати інші сфери діяльності, які забезпечували б йому хоча б прожитковий мінімум. Розвиток сільського зеленого туризму міг би зупинити таку негативну тенденцію в українських селах, підвищити матеріальний добробут та частково вирішити проблеми зайнятості сільського населення.

Відсутність методологічної бази й недостатність методичних розробок та проблеми адміністративно-правового регулювання розвитку зеленого туризму

додають дослідженню додаткової актуальності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням проблем розвитку зеленого туризму та функціонування особистого сільського господарства займалися В. Васильєв, П. Горішевський, Л. Гут, Ю. Зінько, В. Кафарський, В. Косенко, М. Костриця, Н. Кудла, О. Лендел, В. Липчук, Н. Липчук, О. Моран, М. Рутинський, М. Товт, В. Котлінський, Я. Маєвський, С. Медлік, Я. Сікора та інші.

Проте незважаючи на значущість проведених досліджень проблема зеленого туризму в Україні є недостатньо дослідженою й потребує системного обґрунтування теоретико-прикладних аспектів його становлення в умовах розвитку ринкової економіки.

Постановка завдання. Метою написання статті є дослідження шляхів розвитку сільського зеленого туризму як перспективного напрямку діяльності на селі, що зможе зменшити його соціально-економічні проблеми та надання пропозицій щодо вирішення проблеми додаткової зайнятості сільського населення в Україні.

Для досягнення поставленої мети в статті було вирішено такі завдання: проаналізовано правові основи сільського зеленого туризму; розкрито теоретико-методологічні положення процесу формування економічних взаємовідносин на етапі становлення й розвитку сільського зеленого туризму; з'ясовано основні причини, що гальмують становлення сільського зеленого туризму; запропоновано комплекс організаційно-економічних заходів, що сприяють підвищенню ефективності розвитку сільського зеленого туризму як форми зайнятості сільського населення.

Виклад основного матеріалу. Зайнятість населення виступає одним з головних індикаторів трансформаційних процесів в економіці України. Характерною особливістю сільського ринку праці на нинішньому етапі здійснення аграрної реформи є збереження тривалої негативної тенденції зростання обсягів як відкритого, так і прихованого безробіття серед сільського населення. Криза в останній період призвела до різкого скорочення попиту на робочу силу як безпосередньо в сільській місцевості, так і за її межами [3].

Останніми роками на селі спостерігаються негативні тенденції у використанні трудового потенціалу. Участь населення у суспільному виробництві та особистому підсобному господарстві супроводжується низьким рівнем продуктивності праці. У сільськогосподарському виробництві України зайнято 4,9 млн. чол., або 24,4% від загальної чисельності, що значно більше, ніж у розвинутих країнах світу, а продуктивність праці у 5-7 разів нижча. В галузях сільської соціальної інфраструктури працює 840 тис. чол. Масовим явищем в Україні стала праця на присадибних та садово-городніх ділянках, в якій беруть участь, за оцінками фахівців, понад 80 відсотків всіх сімей.

Тому в умовах удосконалення ринкових відносин в Україні одним із актуальних напрямів розвитку сільського господарства може стати сільський зелений туризм, який є однією із форм самозайнятості та вирішення проблеми безробіття на селі.

На протязі існування української незалежної держави постійно робились спроби законодавчого врегулювання діяльності у сфері сільського зеленого туризму. Однак, на жаль, ці спроби не призвели в кінці кінців до законодавчого закріплення багатьох норм, без яких діяльність у сфері сільського зеленого туризму не може набути динамічного і ефективного розвитку.

Так у 2003 році до Верховної Ради України народним депутатом В.І. Кафарським був поданий проект Закону «Про сільський та сільський зелений туризм». На жаль, цей законопроект був розглянутий тільки у першому читанні і не набрав чинності [2].

Спілкою сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні у співпраці з Інститутом сільського розвитку та Проектом розвитку агробізнесу в Україні був розроблений проект Закону України «Про сільський зелений туризм», який надав

наступні визначення цього виду туристичних послуг: сільській зеленій туризм – це відпочинковий вид туризму, що передбачає тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селі) та отримання ними послуг сільського зеленого туризму з використанням майна та трудових ресурсів особистого селянського, підсобного або фермерського господарства, природно-рекреаційних особливостей місцевості та культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону.

Цей законопроект визначає загальні правові, організаційні та соціально-економічні засади реалізації державної політики України в галузі сільського зеленого туризму та спрямований на забезпечення закріплених Конституцією України прав громадян на відпочинок, свободу пересування, охорону здоров'я, на безпечне для життя і здоров'я довкілля, задоволення духовних потреб та інших прав при здійсненні туристичних подорожей. Він встановлює засади раціонального використання туристичних ресурсів та регулює відносини, пов'язані з організацією та здійсненням сільського зеленого туризму на території України. Однак законопроект «Про сільський зелений туризм» поки ще залишається проектом і багато його корисних норм залишаються лише на папері, а проблематика функціонування сільського зеленого туризму залишається на рівні 90-х років ХХ століття [2].

На сьогодні єдиним директивним документом, який спрямований на розвиток сільських територій є Постанова Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2007 р. №1158 «Про затвердження Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 р.» (із змінами і доповненнями). Вказана Постанова передбачає заходи з розвитку сільського зеленого туризму та відродження підсобних промислів та ремесел. Але, крім зазначеного визначення, сама програма не містить більше цілеспрямованих та конкретних заходів щодо підходів до стимулювання розвитку сільського зеленого туризму.

Згідно визначення Міжнародної спілки екотуризму, зелений туризм визначається як спрямована мандрівка в сільську місцевість з метою ознайомлення з місцевою культурою та історією природного середовища, яка не порушує цілісності екосистеми, при цьому робить охорону природних ресурсів вигідною для сільських мешканців. Важливою функцією зеленого туризму є збереження та розвиток культурно-історичної спадщини, народних промислів, охорона природного середовища [8].

Як показує практика, сім'я, яка починає працювати у сфері сільського зеленого туризму, не лише вирішує проблему зайнятості сільського населення, вона сприяє створенню нових робочих місць, адже щоб зайнятись наданням послуг сільського зеленого туризму, непотрібні ліцензії та фахова освіта. Також до організації краєзнавчих екскурсій та надання інших видів послуг на договірній основі можуть залучатися працівники соціальної сфери: вчителі, лікарі, працівники сільських клубів тощо.

Справа розвитку сільського відпочинку має реальну державну перспективу і сприяє поліпшенню соціально-економічної ситуації сільської місцевості.

Зелений туризм виступає важливим чинником стабільного динамічного збільшення надходжень до бюджету, активізації розвитку багатьох галузей економіки (транспорт, торгівля, зв'язок, будівництво, сільське господарство тощо).

Для розвитку сільського зеленого туризму українське село має надзвичайно багату історико-архітектурну спадщину, культуру, самобутній побут, даровані природою мальовничі ландшафти, а також лікувально-рекреаційні ресурси. Наші села багаті індивідуальним житловим фондом та добрими і працьовитими людьми.

Водночас гострою проблемою багатьох сіл є зростаючий надлишок робочої сили. Враховуючи відсутність капіталовкладень на створення нових робочих місць у сільській місцевості України, на загальнодержавному рівні більше уваги варто приділяти тим галузям, які не потребують для свого розвитку великих коштів. До

таких галузей і належить сільський зелений туризм.

Згідно з офіційними статистичними даними ВТО, "зелені" подорожі нині займають від 7 до 20 % у загальному обсязі турпоїздок.

Темпи росту сільського зеленого туризму оцінюються від 10—20 % до 30% у рік (для пригодницького туризму, до складу якого він входить за статистикою ВТО), а його частка в доходах від міжнародного туризму сягає 10—15 % [11].

Тільки один європейський ринок сільського зеленого туризму, за оцінками Європейської Федерації Фермерського та Сільського Туризму (EuroGites), на сьогодні складає близько 2 млн. ліжко-місць. Український ринок потенційно здатний прийняти й розмістити на селі близько 150 тис. "зелених" туристів.

В селах з відповідною рекреаційною базою завжди було багато відпочиваючих. Найбільше це стосується сіл, що розташовані на берегах річок, морів та в гірській місцевості.

Тому в Україні існують усі передумови розвитку відпочинку в селі, який можна розглядати як специфічну форму підсобної господарської діяльності у сільському середовищі з використанням природного та культурного потенціалу регіону, що дає можливість певною мірою вирішити проблему як зайнятості сільського населення так і покращення його добробуту, повнішого використання природного та історико-культурного потенціалу сільської місцевості.

Сільський відпочинок в Україні за рахунок збереження етнографічної самобутності повинен набути національного значення, тому що:

- по-перше, він дає поштовх для відродження й розвитку традиційної культури: народної архітектури, мистецтва, промислів - усього, що складає місцевий колорит, і що, поряд із природно-рекреаційними чинниками, є не менш привабливим для відпочиваючих;

- по-друге, через сільський відпочинок мешканці урбанізованих територій мають можливість пізнати справжні українські традиції;

- по-третє, етнокультура села репрезентує Україну світові й приваблює також іноземних туристів [5].

Як передумову успішного розвитку відпочинку в сільських етнографічних районах треба розглядати формування ідеології відродження й розвитку всього спектру традиційної культури, починаючи від форм господарських занять до надбань духовної сфери, що діятимуть як сприятливі чинники для індивідуального відпочинку в етнографічних районах України [6].

Суттєву роль відіграє розвиток сільського туризму і у підвищенні культурно-освітнього рівня сільського населення. Готуючись приймати і обслуговувати відпочиваючих, члени сільських родин мимоволі змушені поповнювати свої знання з ведення домашнього господарства, гігієни і санітарії, приготування їжі тощо, а спілкування з гостями розширює їх кругозір, дає змогу зав'язати нові знайомства, завести друзів в інших населених пунктах.

Сільське населення України здатне отримувати реальні доходи у сфері зеленого туризму від таких видів діяльності, як:

- організація туристичних маршрутів;
- облаштування й експлуатація стоянок для туристів;
- робота гідом чи екскурсологом;
- транспортне обслуговування туристів;
- егерська діяльність (полювання, аматорське та спортивне рибальство);
- прокат туристичного спорядження;
- послуги приймання та розміщення туристів;
- кулінарні послуги;
- підготовка культурних програм;
- народні промисли;

- виробництво та реалізація туристам екологічно чистих продуктів харчування тощо.

Головним суб'єктом в організації зеленого туризму на селі є сім'я, яка надає для потенційних туристів своє житло, забезпечує харчуванням і побутовими зручностями, знайомить гостей з сільським способом життя та народними ремеслами, організовує екскурсії по селу, його околицях та прилеглих цікавих місцях тощо [4].

Великою проблемою розвитку сільського зеленого туризму є недостатній рівень розвитку комунікацій та соціально-технічної інфраструктури у багатьох центрах сільського зеленого туризму: незадовільний стан локальних доріг; відсутність централізованого теплопостачання та водопостачання наявність соціально-побутових об'єктів у сільській місцевості тощо.

Серед інших головних проблем розвитку СЗТ є надто слабка маркетингова та рекламна стратегія його просування як туристичного продукту. Маркетинг у туризмі – це система постійного погодження пропонованих послуг з тими послугами, які користуються попитом на туристичному ринку і які туристичний ринок здатен запропонувати споживачеві.

Для нормального функціонування та розвитку сфери сільського зеленого туризму на територіях необхідне створення певної інфраструктури, що має включати:

- приміщення для розміщення туристів, яким у більшості випадків виступає сільський будинок. До цього варто додати господарчий двір або ферму, до якої виявляють інтерес туристи, а особливо діти (догляд за тваринами і птахами, збирання овочів та фруктів тощо). Тут увага спрямована на збереження народного побуту й архітектури.

- інженерну інфраструктуру (освітлення, опалення, телефонізація, шляхи, водопостачання, лижні траси, підйомники, пляжі тощо). Без цього неможливо нормальне споживання туристичного продукту сільського зеленого туризму;

- виробничу інфраструктуру, орієнтовану на народні ремесла та виробництво на їхній основі характерних для даного регіону сувенірів на сільську тематику; приготування місцевими кухарями, з можливою участю туристів, місцевих блюд;

- участь туристів в різних видах сільськогосподарської діяльності;

- соціальну інфраструктуру, що активізує контакти між селянами та туристами (будинки культури, кінотеатри, організації свят, карнавалів, змагань тощо).

Вся туристична інфраструктура села повинна відповідати двом основним вимогам: по-перше, створювати нормальні умови для проживання і відпочинку туристів, а по-друге, у мінімальному ступені порушувати екологічну стійкість природного середовища [7].

При цьому сільський будинок, господарі якого бажають зайнятися обслуговуванням туристів, повинен відповідати наступним умовам:

- наявність красивого фасаду (найкраще - типовий для регіону стиль);

- традиційний для району спосіб ведення домашнього господарства;

- побутові зручності;

- достатність приміщень для розміщення туристів;

- можливість надання додаткових туристичних послуг (харчування, екскурсії тощо);

- наявність власного телефону, легкового і вантажного автомобілів або гужового транспорту.

Крім того, господарі-власники сільської садиби повинні мати:

- наявність бажання приймати туристів, з якими вони будуть жити однією великою родиною;

- здорова атмосфера в родині;

- контактність і ініціативність членів родини;

- елементарні навички з обслуговування потенційних туристів.

В умовах зростаючої урбанізації головною рушійною силою розвитку сільського туризму є швидко зростаючий попит відпочинку на природі, що визначається збільшенням невідповідності середовища проживання сучасної людини її фізіологічним та психологічним потребам. Підвищення попиту на сільський відпочинок зростає внаслідок збільшення тривалості робочого часу, збільшення кількості платних відпусток, зростання рівня освіти, розвитку транспортної мережі - залізничного, автодорожнього, повітряного та морського транспорту.

Отже, сучасний зелений туризм, поряд із промисловим і сільськогосподарським виробництвом, слід розглядати як рівноправну форму господарського освоєння простору [9].

У контексті вирішення проблем аграрних регіонів України розвиток сільського зеленого туризму є особливо необхідним, він дозволяє вирішувати ряд важливих соціально-економічних питань їх розвитку.

Разом з тим, на думку автора, без законодавчого врегулювання найбільш гострих питань функціонування сільського зеленого туризму неможливо динамічно розвивати цю сферу та масово залучати до неї сільське населення, а саме:

- невизначеність статусу організатора сільського зеленого туризму, яка тягне податки, звітність і т.д.;
- стандартизація – критерії та визначення;
- забезпечення безпеки якості послуг від харчування до екскурсій;
- організація освітніх програм для сільських господарів;
- організація маркетингу послуг у сфері сільського зеленого туризму;
- взаємодія з іншими структурами туризму (туроператорами, турагентами і т.д.);
- розвиток інформаційних технологій і комунікацій;
- забезпечення мінімальної фінансової підтримки сільських господарів.

Крім того, на нашу думку, доцільно в регіонах, зацікавлених в розвитку сільського зеленого туризму розробити місцеві (регіональні) програми розвитку та підтримки сільського зеленого туризму, які слугували б орієнтиром цієї діяльності та демонстрували партнерські відносини влади та сільських господарів.

Але туризм не слід вважати панацеєю. Його роль у розвитку сільської місцевості України та зайнятості сільського населення досить важлива, але не головна. Національна економіка не вичерпала можливостей розвитку традиційних форм господарського освоєння простору. Тому лише оптимальне поєднання промислових, сільськогосподарських і рекреаційно-туристичних технологій взаємодії суспільства і природи дозволить вивести деякі регіони з глибокої соціально-економічної кризи і надасть їм імпульсу для сталого розвитку.

Висновки. Отже, провівши аналіз сучасного стану розвитку сільського зеленого туризму, можна зробити висновок про те, що сільський зелений туризм можна розглядати як невід'ємну складову частину комплексного соціально-економічного розвитку села та як один із засобів вирішення багатьох проблем сільського населення, а особливо проблем зайнятості.

Сьогодні в Україні формується розуміння сільського зеленого туризму як специфічної форми відпочинку на селі з можливістю ефективного використання природного, матеріального і культурного потенціалу регіонів. Законодавче врегулювання взаємовідносин у сфері сільського туризму та його популяризація сприятиме подальшому розвитку ринку туристичних послуг і дозволить зробити сільський зелений туризм більш привабливим, та вирішить питання працевлаштування на селі, створить можливості для самореалізації.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про туризм» (Верховна Рада України – Офіц. вид. – К.: Парламент. вид-во, 2011 – 31с – (Серія «Закони України»).

2. Проект Закону України «Про сільський та сільський зелений туризм» від 23 жовтня 2003 р. № 4299, внесений народним депутатом України В. Кафарським (перше читання).
3. Буркович В.І. Сільський зелений туризм - пріоритет розвитку туристичної галузі України. / Буркович В.І. - Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник. - 2011. - №1(6). - С.138-143.
4. Васильєва Н.В. Зелений туризм - панацея чи черговий міф? / Васильєва Н.В. <http://www.greentour.com.ua/ukrainian/progress/arch/>
5. Зелений туризм. Досвід окремих країн, проблеми законодавства України <http://www.greentour.com.ua/ukrainian/law/inter/>
6. Міністерство культури і туризму України. ДЗК Випуск 6/6 2012 р. / Особливості розвитку зеленого туризму в Україні <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/183838>
7. Прокопа І.В. Матеріали наради-семінару «Аналіз розвитку та рекомендації щодо вирішення проблемних питань сільського зеленого туризму України». - Яремче, 2011.
8. Рутинський М.Й. Зелений туризм [Текст] / М.Й. Рутинський, Ю.В. Зінько. - К.: Знання, 2008. - 271 с
9. Сільський туризм. Зарубіжний досвід розвитку сільського туризму. <http://agroua.net/economics/documents/category-14/doc-31>
10. Офіційний сайт Держтуризмкурорту України. Офіційна веб-сторінка: [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.tourism.gov.ua
11. Офіційний сайт Всесвітньої туристичної організації. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.unwto.org
12. Про сільський зелений туризм: Закон України. Проект від 12.04.2007р. №3467[Електронний ресурс].-Режим доступу: http://tourlib.net/zakon/pro_siltur.htm

References

1. Law of Ukraine "On Tourism" (Supreme Council of Ukraine - official publisher - Kyiv Parliamentne publisher, 2011-31с-(series "The Law of Ukraine").
2. Draft Law of Ukraine "On the rustic and rural green tourism" from 23 octomber 2003 № 4299, submitted by MP Ukraine V. Kafarskum. (first reading)
3. Burkovuch V.I. Green tourism - the priority development of tourism industry in Ukraine. / Burkovuch V.I.- Strategic Priorities. Research and Analysis quarterly review.- 2011. -№ 1(6). –С.138-143.
4. Vasuleva N.V. Green tourism - Panarea or another myth? / Vasuleva N.V. <http://www.greentour.com.ua/Ukrainian/progress/arch/>
5. Green Tourism. The experience of some countries, the problem of the legislation of Ukraine. <http://www.greentour.com.ua/Ukrainian/law/inter/>
6. Ministry of Culture and Tourism of Ukraine. SLC Issue 6/6 2012/ Features of Green Tourism in Ukraine <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/183838>
7. Prokopa I.V. Materials of the seminar "Analysis of and recommendations for the solution of problems of rural green tourism Ukraine." – Yaremche, 2011.
8. Rytunskui M.I. Green tourism (tekst) / M.I. Rytunskui, U.V. Zinko. K.: Knowledge, 2008.-271
9. Rural tourism. Foreign experience of rural tourism. <http://agroua.net/economics/documents/category-14/doc-31>.
10. Official Site Derzhturyzmkurortu Ukraine. Official website (electronic resource). - Mode of access: www.tourism.gov.ua
11. Official Site of the World Tourism Organization. Official website (electronic resource). - Mode of access: www.unwto.org

12. *Rural tourism: the Law of Ukraine. Project of 12.04.2007. №3467 (electronic resource).* - Mode of access: http://tourlib.net/zakon/pro_siltur.htm.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Матвієнко Анатолій Тихонович, кандидат наук із соціальних комунікацій, директор Київського технікуму готельного господарства
Київський технікум готельного господарства
вул. Жмаченка, 26, м. Київ, Україна, 02192
e-mail: ktgg@ukr.net

ДАНЫЕ ОБ АВТОРЕ

Матвиенко Анатолий Тихонович, кандидат наук по социальным коммуникациям, директор Киевского техникума гостиничного хозяйства
Киевский техникум гостиничного хозяйства
ул. Жмаченка, 26, г. Киев, Украина, 02192
e-mail: ktgg@ukr.net

DATA ABOUT THE AUTHOR

Matvienko Anatoliy Tihonovich, candidate in social communications, director of the Kiev Hotel Management College
The Kiev Hotel Management College
Zhmachenko Str., 26, Kyiv, 02192, Ukraine
e-mail: ktgg@ukr.net